

Laki

Finanssivalvonnasta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 40 §:n 3 momentti ja 41 §:n 7 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 40 §:n 3 momentti laissa 611/2014 ja 41 §:n 7 momentti laeissa 1279/2015, 524/2021 ja 954/2021,

muutetaan 8 §:n 3 ja 9 kohta, 9 §:n 2—4 ja 6 momentti, 10 §:n 2 momentin 13 kohta, 11 §:n 1 momentti, 12 §:n 1 momentin 7 kohta, 16, 16 a ja 26 §, 32 a §:n 1 momentin 4 kohta, 32 b §:n 1 ja 2 momentti, 38 §:n 1 momentin 4 kohta, 40 §:n 2 momentin 1 kohta ja 6 momentti, 41 §:n 3 momentti, 41 a—41 c §, 42 §, 71 §:n 1 momentin 16 kohta ja 5 momentti sekä 73 §:n 3 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 9 §:n 2 momentti ja 10 §:n 2 momentin 13 kohta laissa 1442/2016, 12 §:n 1 momentin 7 kohta laissa 1380/2025, 16 § osaksi laissa 752/2012, 16 a § laissa 752/2012, 26 § laeissa 170/2014, 611/2014, 311/2015, 1442/2016, 235/2021, 524/2021, 599/2021 ja 42/2026, 32 a §:n 1 momentin 4 kohta laissa 599/2021, 32 b §:n 1 momentti laissa 207/2009, 32 b §:n 2 momentti laissa 893/2017, 38 §:n 1 momentin 4 kohta ja 40 §:n 2 momentin 1 kohta laissa 316/2020, 40 §:n 6 momentti laissa 379/2021, 41 §:n 3 momentti laissa 257/2026, 41 a § laeissa 241/2018, 524/2021, 954/2021, 205/2022, 214/2022, 192/2023, 403/2024, 697/2024, 83/2025 ja 257/2026, 41 b ja 41 c § laissa 1071/2017, 42 § laeissa 752/2012 ja 611/2014, 71 §:n 1 momentin 16 kohta laissa 402/2018 sekä 73 §:n 3 momentti laissa 21/2020,

lisätään 8 §:ään uusi 10 ja 11 kohta, 10 §:n 2 momenttiin, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1442/2016, uusi 14 ja 15 kohta, 12 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 194/2011 ja 1380/2025, uusi 8 kohta, lakiin uusi 16 b, 16 c ja 16 d §, lakiin uusi 2 a luku, 28 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 352/2017, 241/2018, 1108/2018, 215/2019, 296/2019, 205/2022, 192/2023, 403/2024, 556/2024 ja 257/2026, uusi 15 momentti, 32 b §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 207/2009, 752/2012, 352/2017, 893/2017 ja 1071/2017, uusi 6 momentti, 33 a §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 752/2012 ja 1071/2017, uusi 4 ja 5 momentti, jolloin nykyinen 4 momentti siirtyy 6 momentiksi, lakiin uusi 35 b § ja sen edelle uusi väliotsikko, 39 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 752/2012 ja 403/2024, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 momentti siirtyy 3 momentiksi, lakiin uusi 40 b, 41 d ja 41 e § sekä lakiin uusi 71 e § seuraavasti:

8 §

Pankkivaltuusto

Pankkivaltuuston tehtävänä on:

3) päättää johtokunnan jäsenen ja varajäsenen erottamisesta ja pidättämisestä määräajaksi tehtävästään;

9) päättää johtokunnan jäsenille maksettavista palkkioista;

10) päättää johtajalle, johtokunnan jäsenelle ja varajäsenelle määrättävästä 17 b §:ssä tarkoitettusta karenssista ja 17 d §:ssä säädetystä korvauksesta karenssin ajalta;

HE 22/2026 vp
TaVM 20/2026 vp
EV 100/2026 vp

11) päättää johtajan, johtokunnan jäsenen ja varajäsenen 17 e §:ssä säädetystä rikkomusmaksusta.

9 §

Johtokunta

Yksi jäsenistä nimitetään valtiovarainministeriön ehdotuksen perusteella, yksi sosiaali- ja terveysministeriön ehdotuksen perusteella sekä yksi Suomen Pankin ehdotuksen perusteella. Valtiovarainministeriön, sosiaali- ja terveysministeriön ja Suomen Pankin ehdotuksesta nimitettävälle jäsenille valitaan lisäksi samassa järjestyksessä kullekin varajäsen. Johtokuntaan valitaan lisäksi vähintään kaksi muuta jäsentä. Johtokunnan jäsenellä ja varajäsenellä on oltava hyvä perehtyneisyys finanssimarkkinoiden toimintaan. Julkiset nimityksen perusteet on julkaistava Finanssivalvonnan internetsivuilla siten, että ainoastaan tiedonsaannin kannalta välttämättömät henkilötiedot julkaistaan.

Johtokunnan sekä jokaisen johtokunnan jäsenen ja varajäsenen on oltava tehtävässään valvottavasta, ulkomaisesta valvottavasta ja muusta finanssimarkkinoilla toimivasta riippumaton eikä johtokunta, johtokunnan jäsen tai varajäsen saa pyytää tai vastaanottaa ohjeita tai määräyksiä julkiselta tai yksityiseltä elimeltä tai toimijalta. Johtokunnan jäsen ja varajäsen eivät saa kuulua valvottavan, ulkomaisen valvottavan eikä 4 §:n 6 momentissa tarkoitetun eläkelaitoksen hallitukseen, edustajistoon, isäntiin tai tilintarkastajiin eikä olla niiden palveluksessa. Johtokunnan jäsenen ja varajäsenen esteellisyyteen sovelletaan, mitä hallintolaissa (434/2003) säädetään.

Johtokunnan toimikausi on kolme vuotta. Johtokunnan jäsen ja varajäsen voi toimia tehtävässä yhteensä enintään 14 vuotta.

Jos johtokunnan jäsen tai varajäsen on syytteessä rikoksesta tai tutkimuksen alaisena rikoksesta, hänet voidaan määrätä syytteen tai tutkimuksen ajaksi pidätettäväksi tehtävästään ja menettämään palkkioetunsa. Jos johtokunnan jäsen tai varajäsen on tuomittu rikoksesta tai hän ei enää täytä tehtävän pätevyysvaatimusta, hänet voidaan erottaa tehtävästään. Jos erotettu henkilö ei vastusta, julkiset erottamisen perusteet on julkaistava Finanssivalvonnan internetsivuilla siten, että ainoastaan tiedonsaannin kannalta välttämättömät henkilötiedot julkaistaan.

10 §

Johtokunnan tehtävät

Johtokunnalla on seuraavat Finanssivalvonnan hallintoa koskevat tehtävät:

13) nimetä YVM-asetuksessa tarkoitettuun valvontaelimeen Finanssivalvonnan edustaja sekä edustajan ollessa estynyt tämän sijainen;

14) päättää nimittämänsä virkamiehen 17 b §:ssä tarkoitettusta karenssista ja 17 d §:ssä säädetystä korvauksesta karenssin ajalta;

15) päättää Finanssivalvonnan virkamiehen 17 e §:ssä tarkoitettusta rikkomusmaksusta.

11 §

Johtaja

Finanssivalvonnan päällikkönä on johtaja. Johtajan toimikausi on viisi vuotta. Johtaja voi toimia tehtävässä yhteensä enintään 15 vuotta.

12 §

Johtajan tehtävät

Johtajan tehtävänä on:

7) tehdä esitys seuraamusmaksun määrittämisestä eräiden tekoälyjärjestelmien valvonnasta annetun lain (1377/2025) 13 §:ssä tarkoitetulle tekoälyjärjestelmien valvonnan seuraamusmaksulautakunnalle;

8) päättää nimittämänsä virkamiehen 17 b §:ssä tarkoitetusta karenssista ja 17 d §:ssä säädetystä korvauksesta karenssin ajalta.

16 §

Eturistiriitailmoitus

Johtokunnan jäsenen ja varajäsenen, johtajan sekä Finanssivalvonnan virkamiehen on ennen virkaan nimittämistä sekä vuosittain annettava ilmoitus:

1) omistuksestaan yrityksissä ja sellaisten rahoitusvälineiden omistusosuuksista, jotka voivat aiheuttaa eturistiriitoja;

2) merkittävästä muusta kuin 1 kohdassa tarkoitetusta varallisuudestaan, joka voi aiheuttaa eturistiriitoja;

3) veloista, takauksista ja muista vastuusitoumuksista, jotka voivat aiheuttaa eturistiriitoja;

4) muista kuin 3 kohdassa tarkoitetuista sidonnaisuuksistaan, joilla voi olla merkitystä arvioitaessa hänen edellytyksiään hoitaa virkaan kuuluvia tehtäviä.

Edellä 1 momentissa eturistiriidalla tarkoitetaan tilannetta, jossa 1 momentissa tarkoitettu henkilö on esteellinen hallintolain 28 §:ssä tarkoitetulla tavalla.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua henkilön on viivytyksettä ilmoitettava ilmoituksen sisältämissä tiedoissa tapahtuneista olennaisista muutoksista sekä korjattava niissä havaitsemansa puutteet. Hänen on tarvittaessa myös Finanssivalvonnan pyynnöstä annettava tietoja 1 momentissa tarkoitetuista seikoista.

Finanssivalvonta antaa tarkempia määräyksiä 1 momentissa tarkoitetuista tiedoista, 3 momentissa tarkoitetuista olennaisista muutoksista ja ilmoituksen antamisen tavasta.

Ilmoituksen sisältämät tiedot 1 momentissa tarkoitetuista seikoista ovat salassa pidettäviä.

16 a §

Sisäpiiri-ilmoitus

Johtokunnan jäsenen ja varajäsenen, johtajan sekä Finanssivalvonnan virkamiehen on tehtävä sisäpiiri-ilmoitus yhden kuukauden kuluessa siitä, kun hän aloitti tehtävässään.

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan myös henkilöön, joka Finanssivalvonnan lukuun suorittamiensa työtehtäviensä myötä saa säännöllisesti haltuunsa 3 momentin 3 kohdassa tarkoitettuja osakkeita tai muita rahoitusvälineitä koskevaa sisäpiiritietoa.

Sisäpiiri-ilmoituksessa on mainittava:

1) vajaavaltainen tai muu henkilö, jonka edunvalvoja tai vahvistettu edunvalvontavaltuutettu ilmoitusvelvollinen on;

2) yhteisö tai säätiö, jossa ilmoitusvelvollisella tai 1 kohdassa tarkoitettulla henkilöllä on suoraan tai välillisesti määräysvalta;

3) omistamansa sekä 1 kohdassa tarkoitettun vajaavaltaisen tai muun henkilön ja 2 kohdassa tarkoitettun yhteisön tai säätiön omistamat säännellyllä markkinalla tai monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä kaupankäynnin kohteena Suomessa olevat osakkeet ja sellaiset rahoitusvälineet, joiden arvo määräytyy kyseisten osakkeiden perusteella.

Sisäpiiri-ilmoitukseen on sisällytettävä 3 momentin 1 kohdassa tarkoitettun henkilön ja 2 kohdassa tarkoitettun yhteisön tai säätiön yksilöimiseksi tarvittavat tiedot sekä osakkeita ja muita rahoitusvälineitä koskevat tiedot.

Edellä 3 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja tietoja ei tarvitse ilmoittaa siltä osin kuin ne koskevat asunto-osakeyhtiötä, asunto-osakeyhtiölain (1599/2009) 28 luvun 2 §:ssä tarkoitettua keskinäistä kiinteistöosakeyhtiötä, aatteellista tai taloudellista yhdistystä taikka voittoa tavoittelematonta yhteisöä. Jos yhteisö käy säännöllisesti kauppaa rahoitusvälineellä, sitä koskevat tiedot on kuitenkin ilmoitettava.

Ilmoitusvelvollisen on ilmoitettava Finanssivalvonnalle 14 päivän kuluessa seuraavista muutoksista:

1) 3 momentin 3 kohdassa tarkoitetuilla osakkeilla ja rahoitusvälineillä tehdyt hankinnat ja luovutukset, kun omistuksen muutos on vähintään 5 000 euroa;

2) muut kuin 1 kohdassa tarkoitettut tässä pykälässä tarkoitetuissa tiedoissa tapahtuvat muutokset.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä sisäpiiri-ilmoituksen antamisen tavasta, ilmoitettavista tiedoista sekä niistä edellytyksistä, joiden perusteella henkilön katsotaan kuuluvan 2 momentissa tarkoitettuihin henkilöihin.

16 b §

Sisäpiirirekisteri

Finanssivalvonta pitää saaduista ilmoituksista sisäpiirirekisteriä, josta ilmenevät kunkin ilmoitusvelvollisen kohdalla ilmoitusvelvollisen ja 16 a §:n 3 momentin 1 kohdassa tarkoitettun henkilön ja 2 kohdassa tarkoitettun yhteisön tai säätiön omistamat mainitussa momentissa tarkoitettut osakkeet ja rahoitusvälineet sekä omistusten muutokset. Jos mainitun momentin 3 kohdassa tarkoitettut osakkeet tai rahoitusvälineet on liitetty arvo-osuusjärjestelmään, salassapitosäännösten estämättä sisäpiirirekisteri voidaan tältä osin muodostaa sellaisista arvo-osuusjärjestelmästä ja selvitystoiminnasta annetun lain 8 luvun 2 §:ssä tarkoitetuista arvo-osuusjärjestelmästä saatavista tiedoista, jotka ovat välttämättömiä 16, 16 a ja 16 c §:ssä säädettyjen velvoitteiden valvomiseksi.

Luonnollisen henkilön henkilötunnus ja osoite sekä muun luonnollisen henkilön kuin ilmoitusvelvollisen henkilötiedot ovat salassa pidettäviä.

16 c §

Hankinta- ja luovutuskielto

Johtokunnan jäsenen ja varajäsen, johtaja, Finanssivalvonnan virkamies sekä 16 a §:n 2 momentissa tarkoitettu ei saa hankkia tai luovuttaa:

1) rahoitusvälineitä, jotka ovat Finanssivalvonnan valvottavan tai Euroopan keskuspankin valvottavan liikkeeseen laskemia;

2) rahoitusvälineitä, joiden kohde-etuutena on 1 kohdassa tarkoitettu rahoitusväline;

3) rahoitusvälineitä, jotka ovat Euroopan keskuspankin valvottavan tai luottolaitoksen suoran tai välillisen emoyrityksen, tytäryrityksen tai sidosyrityksen liikkeeseen laskemia;

4) rahoitusvälineitä, joiden kohde-etuutena on 3 kohdassa tarkoitettu rahoitusväline;

5) rahoitusvälineitä, jotka ovat ryhmävalvonnan piiriin kuuluvan liikkeeseen laskemia;
6) muita kuin 1—5 kohdassa tarkoitettuja luottolaitosten oman pääoman ehtoisia sijoituksia.
Edellä 1 momentissa säädettyä kieltoa sovelletaan myös sellaisiin järjestelyihin, jossa henkilö on sijoitussidonnaisen vakuutuksen, kapitalisaatiosopimuksen tai muun vakuutussopimuksen osapuoli ja henkilö itse voisi valita 1 momentissa tarkoitettun rahoitusvälineen vakuutuksen tai sopimuksen sijoituskohteeksi.

Poiketen 1 ja 2 momentissa säädetystä kielto ei kuitenkaan koske seuraavia tilanteita, jos kolmannet osapuolet ja yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset eivät pääasiallisesti sijoita 1 momentissa tarkoitettuihin rahoitusvälineisiin:

1) kaupankäynti rahoitusvälineillä, jotka ovat kolmansien osapuolten hallinnoimia eikä rahoitusvälineen omistajilla ole mahdollisuutta osallistua salkunhoitoon;

2) sijoittaminen sijoitusrahastoihin.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu henkilö ei saa tehdä 1 tai 2 momentissa tarkoitettua hankintaa tai luovutusta sellaisen henkilön lukuun, jonka edunvalvojana tai vahvistettuna edunvalvontavaltuutettuna hän toimii tai sellaisen yhteisön lukuun, jossa hänellä on määräysvalta, tai muulla tavalla omaan lukuun toisen henkilön tai yhteisön kautta.

Finanssivalvonta voi kuitenkin sallia sellaisen 1, 2 tai 4 momentissa tarkoitettun rahoitusvälineen tai sijoituksen myymisen tai luovuttamisen, joka omistettiin sinä hetkenä tai sen jälkeen, kun 1 momentissa tarkoitettu henkilö nimitettiin virkaan tai tehtävään. Kaupankäyntiin on tällöin pyydettävä lupa Finanssivalvonnalta. Lupahakemukseen on sisällytettävä asian käsittelemiseksi tarpeelliset yhteystiedot, tiedot luovutettavasta tai myytävästä rahoitusvälineestä sekä muut tarpeelliset tiedot.

Finanssivalvonta antaa tarkempia määräyksiä 5 momentissa tarkoitettun luvan lupamenettelystä ja lupahakemuksessa vaadittavista tiedoista ja niiden toimittamisesta.

16 d §

Rahoitusvälineen pakkomyynti tai -luovutus

Finanssivalvonta voi vaatia sellaisen 16 c §:n 1 momentin 1—5 kohdassa ja 2 momentissa tarkoitettun rahoitusvälineen myymistä tai luovuttamista kohtuullisen ajan kuluessa, joka omistettiin sinä hetkenä tai sen jälkeen, kun 16 c §:n 1 momentissa tarkoitettu henkilö nimitettiin virkaan tai tehtävään, ja jonka omistaminen voi aiheuttaa eturistiriidan. Finanssivalvonnan on otettava huomioon mahdollisen eturistiriidan luonne ja vakavuus, omistuksen merkittävyys ja 1 momentissa tarkoitettun henkilön rooli Finanssivalvonnassa.

Rahoitusvälineen omistajalla on oikeus saada 1 momentissa tarkoitettun myynnin vuoksi aiheutuvista taloudellisista menetyksistä omaisuuden markkina-arvoa vastaava täysi korvaus. Markkina-arvo on määritettävä sellaisella luotettavalla menetelmällä, joka johtaa omaisuuden korkeimpaan arvoon. Maksettavasta korvauksesta vähennetään summa, jonka rahoitusvälineen omistaja on saanut rahoitusvälineen myynnistä. Korvausta ei makseta siltä osin, kuin rahoitusvälineen omistaja tai hänen lähipiiriinsä kuuluva henkilö saisi perusteetonta taloudellista etua myynnin järjestelyistä. Korvauksen määrää arvioitaessa otetaan huomioon myynnin ehdot ja osapuolten välinen suhde siten, ettei kokonaiskorvaus ylitä omaisuuden todellista markkina-arvoa. Jos myynnistä aiheutuu tappiota, kustannuksia tai muuta vahinkoa rahoitusvälineen omistajalle, vahinko on korvattava.

Edellä 2 momentissa tarkoitettun korvauksen suuruudesta päättää Finanssivalvonta rahoitusvälineen omistajan hakemuksesta.

2 a luku

Karenssi

17 a §

Sovellettava lainsäädäntö

Finanssivalvonnan virkamiehiin sovelletaan karenssin osalta Suomen Pankin virkamiehistä annetun lain sijasta tätä lukua.

Kansainvälisiin tai eurooppalaisiin finanssivalvontajärjestelmiin liittyvistä viranomaisten oikeuksista ja velvollisuuksista säädetään Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1093/2010, YVM-asetuksessa ja yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 806/2014.

17 b §

Karenssin määrittämisen edellytykset

Johtokunnan jäsen tai varajäsen, johtaja taikka Finanssivalvonnan virkamies ei saa tietyssä rajoitusajana (*karenssiaika*) siirtyä toisen työnantajan palvelukseen tai tarjota ammatillisia palveluita aloittamalla elinkeinon- tai ammatinharjoittamisen taikka muun vastaavan toiminnan, jolla tarjotaan ammatillisia palveluita (*karenssi*):

- 1) valvottavalle, jonka suoraan valvontaan tai päätöksentekoon hän on osallistunut;
- 2) 1 kohdassa tarkoitetun valvottavan kanssa samaan konserniin kuuluvalla yritykselle tai sidosyritykselle;
- 3) yhteisölle, joka tarjoaa palveluita kohdassa 1 tarkoitetulle valvottavalle;
- 4) yhteisölle, joka harjoittaa eturyhmä- tai edunvalvontatoimintaa asioissa, joista hän oli vastuussa virkasuhteen tai toimikauden aikana;
- 5) yhteisölle, joka on kohdassa 1 tarkoitetun valvottavan kilpailija;
- 6) muussa kuin 1—5 kohdassa tarkoitetussa tilanteessa yhteisölle, jos karenssi katsotaan tarpeelliseksi tilanteessa, jossa henkilöllä on virassaan, tehtävässään tai asemassaan pääsy sellaiseen salassa pidettävään tai julkisuutta muuten rajoittavien säännösten suojaamaan tietoon, jota voidaan olennaisella tavalla käyttää uudessa palvelussuhteessa tai toiminnassa omaksi tai toisen hyödyksi taikka toisen vahingoksi.

Poiketen 1 momentin 3 kohdassa säädetystä karenssiä ei sovelleta, jos henkilö on täysin estynyt osallistumaan mainitussa kohdassa tarkoitettujen palveluiden tarjoamiseen karenssiaikana.

Karenssi tulee voimaan, jos Finanssivalvonta arvioi, että siirtymisessä tai palvelujen tarjoamisessa on kyse 1 momentissa tarkoitetusta tilanteesta. Finanssivalvonnan on tehtävä arvio ja asiaa koskeva päätös kuukauden kuluessa 17 c §:n 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta. Päätöksestä on ilmentävä, että karenssiin määrättyllä henkilöllä on oikeus 17 d §:ssä säädettyyn korvaukseen.

Finanssivalvonta määrittää karenssiajan arvion perusteella. Karenssia ei saa määrätä kestoaltaan pitemmäksi kuin se on karenssin tavoitteen saavuttamiseksi välttämätöntä. Karenssiaika on:

- 1) 1 momentin 1—3 kohdassa tarkoitetussa tilanteessa virkamiehen osalta vähintään 3 kuukautta ja enintään 6 kuukautta, johtoryhmän jäsenen osalta vähintään 3 kuukautta ja enintään 12 kuukautta sekä johtokunnan jäsenen, johtokunnan varajäsenen ja johtajan osalta 12 kuukautta;

2) 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa virkamiehen osalta vähintään 3 kuukautta ja enintään 6 kuukautta, johtoryhmän jäsenen osalta vähintään 3 kuukautta ja enintään 12 kuukautta sekä johtokunnan jäsenen, johtokunnan varajäsenen ja johtajan osalta vähintään 3 kuukautta ja enintään 12 kuukautta;

3) 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa virkamiehen osalta vähintään 3 kuukautta ja enintään 6 kuukautta, johtoryhmän jäsenen osalta vähintään 3 kuukautta ja enintään 12 kuukautta sekä johtokunnan jäsenen, varajäsenen ja johtajan osalta vähintään 6 kuukautta ja enintään 12 kuukautta;

4) 1 momentin 6 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa virkamiehen osalta enintään 6 kuukautta sekä johtoryhmän jäsenen, johtokunnan jäsenen tai varajäsenen ja johtajan osalta enintään 12 kuukautta.

Karenssiaika lasketaan siitä päivästä alkaen, jolloin osallistuminen suoraan valvontaan tai päätöksentekoon taikka karenssin perusteena oleviin tietoihin pääseminen on päättynyt. Henkilöllä ei saa enää karenssiaikana olla pääsyä salassa pidettävään tai julkisuutta muuten rajoittavien säännösten suojaamaan tietoon, joka on olennainen määrätyn karenssin kannalta tai joka toimisi perusteena uudelle karenssille.

17 c §

Velvollisuus ilmoittaa uuteen tehtävään siirtymisestä tai ammatillisten palveluiden tarjoamisesta

Virkamiehen, johtokunnan jäsenen tai varajäsenen ja johtajan on viipymättä ilmoitettava Finanssivalvonnalle aikomuksestaan siirtyä palvelukseen tai tehtävään taikka tarjota ammatillisia palveluita 17 b §:n 1 momentissa tarkoitettulle valvottavalle tai yhteisölle.

Ilmoitus on tehtävä virkasuhteen tai toimikauden aikana tai karenssiajan enimmäisaikaa vastaavana aikana, jos virkasuhde tai toimikausi on jo päättynyt. Finanssivalvonta voi kuitenkin määrätä karenssiajan enimmäisaikaa lyhyemmän ilmoitusajan.

Ilmoituksen tulee sisältää asian käsittelemiseksi tarpeelliset yhteystiedot sekä tieto 1 momentissa tarkoitettusta yhteisöstä, selvitys uuteen tehtävään siirtymisen ajankohdasta sekä uuden tehtävän pääasiallisesta sisällöstä.

Sen, jolle karenssi on määrätty, on viipymättä ilmoitettava Finanssivalvonnalle sellaisista olosuhteista tapahtuneista olennaisista muutoksista, jotka voivat vaikuttaa hänelle määrättyyn karenssiin tai sen ajalta maksettavaan korvaukseen.

17 d §

Korvaus karenssin ajalta

Karenssiajalta maksetaan palkkaa vastaava korvaus. Johtokunnan jäsenelle ja varajäsenelle maksetaan palkkaa vastaavaa korvausta kohtuulliseen määrään asti. Korvauksesta vähennetään karenssiaikainen palkka, palkkio, etuus tai muu palkkaa vastaava korvaus.

Jos karenssin ajalta on maksettu korvausta aiheettomasti tai liikaa, Finanssivalvonta voi määrätä korvauksen maksamisen lopetettavaksi sekä jo maksetun korvauksen tai sen osan takaisinperittäväksi.

Finanssivalvonta voi jättää korvauksen tai sen osan takaisin perimättä, jos perinnän suorittaminen täysimääräisenä olisi kokonaisuutena arvioiden kohtuutonta tai perittävä määrä on vähäinen.

Takaisinperintään ei saa ryhtyä sen jälkeen, kun viisi vuotta on kulunut korvauksen maksamisesta.

Takaisinperittäväälle määrälle on maksettava korvauksen maksupäivästä korkolain (633/1982) 3 §:n 2 momentin mukaista vuotuista korkoa lisättynä kolmella prosenttiyksiköllä. Jos takaisin

perittävää määrää ei makseta viimeistään Finanssivalvonnan asettamana eräpäivänä, sille on maksettava vuotuista viivästyskorkoa mainitun lain 4 §:n 1 momentissa säädetyn korkokannan mukaan.

17 e §

Karenssia koskeva rikkomusmaksu

Finanssivalvonta voi omasta aloitteesta määrätä rikkomusmaksun Finanssivalvonnan virkamiehelle, johtokunnan jäsenelle tai varajäsenelle taikka johtajalle, joka tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta laiminlyö tai rikkoo 17 c §:ssä säädetyn ilmoitusvelvollisuutensa tai 17 b §:n 1 momentissa säädetyn velvollisuutensa olla siirtymättä toisen työnantajan palvelukseen tai tarjoamatta ammatillisia palveluita karenssin aikana.

Rikkomusmaksu saa olla enintään 17 d §:n mukaisesti henkilölle maksettavaa korvausta vastaava määrä, jos henkilö laiminlyö tai rikkoo 17 b §:n 1 momentissa säädetyn velvollisuutensa olla siirtymättä toisen työnantajan palvelukseen tai tarjoamatta ammatillisia palveluita taikka 17 c §:ssä säädetyn ilmoitusvelvollisuutensa.

Rikkomusmaksun suuruus perustuu kokonaisarviointiin. Maksun suuruutta arvioitaessa on otettava huomioon menettelyn laatu, laajuus ja vahingollisuus. Maksu voidaan jättää määräämättä tai määrätä maksettavaksi enimmäismäärää pienempänä, jos menettelyä voidaan pitää vähäisenä ja maksun määräämättä jättäminen tai määrääminen pienempänä on kohtuullista menettelyn laatu, suunnitelmallisuus ja muut olosuhteet huomioon ottaen.

Rikkomusmaksua ei saa määrätä henkilölle, jota epäillään samasta laiminlyönnistä tai teosta esitutkinnassa, syyteharkinnassa tai tuomioistuimessa vireillä olevassa rikosasiassa tai jolle on samasta laiminlyönnistä tai teosta annettu lainvoimainen tuomio. Jos henkilölle on määrätty rikkomusmaksu, samasta laiminlyönnistä tai teosta ei saa tuomita tuomioistuimessa rangaistusta.

Rikkomusmaksua ei saa määrätä, ellei maksun määräämistä koskeva asia ole tullut vireille kahdessa vuodessa siitä, kun henkilö on aloittanut uudessa tehtävässä, jota ilmoitusvelvollisuus tai karenssi koskee. Rikkomusmaksun täytäntöönpanosta säädetään sakon täytäntöönpanosta annetussa laissa (672/2002).

17 f §

Finanssivalvonnan velvollisuus tiedottaa karenssista

Finanssivalvonnan on tiedotettava karenssista Finanssivalvonnan virkamiehiä, johtokunnan jäseniä ja varajäseniä sekä johtajaa nimityksen yhteydessä. Finanssivalvonnan on myös tiedotettava karenssista virkasuhteen tai toimikauden päättyessä.

26 §

Toimiluvan ja rekisteröitymisen peruminen ja siihen rinnastettava toiminnan määrääminen lopetettavaksi

Finanssivalvonta voi perua valvottavan toimiluvan, jos finanssimarkkinoiden valvonnalle 1 §:ssä säädettyjen tavoitteiden toteutumista ei voida riittävästi turvata rajoittamalla valvottavan toimintaa 27 §:n mukaisesti tai muilla tämän lain mukaisilla toimenpiteillä tai muualla laissa säädettyillä toimenpiteillä ja:

1) toimiluvan myöntämiselle tai toiminnan aloittamiselle säädettyjä olennaisia edellytyksiä ei enää ole;

2) valvottava ei ole kyennyt sille asetetussa määräajassa suorittamaan luottolaitostoiminnasta annetun lain 8 a luvussa tarkoitetussa elvytysuunnitelmassa, rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 25 §:ssä tarkoitetussa ryhmittymän vakavaraisuuden tervehdyttämissuunnitelmassa taikka vakuutusyhtiölain 25 luvun 5 tai 6 §:ssä tai 26 luvun 11 §:ssä, työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 20 §:ssä, ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain 46 §:ssä taikka vakuutusyhdistyslain 12 luvun 6 b §:ssä tarkoitetussa taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelmassa tai lyhyen aikavälin rahoitusuunnitelmassa esitetyjä toimenpiteitä taikka jos tällaisen suunnitelman toteuttaminen on laiminlyöty; tai

3) valvottava on törkeästi laiminlyönyt noudattaa 33 §:ssä säädettyä tai Finanssivalvonnan muun lain nojalla määräämää kieltoa tai oikaisupäätöstä.

Finanssivalvonta voi perua valvottavan toimiluvan myös, jos:

1) valvottavan toiminnassa on olennaisesti rikottu finanssimarkkinoita koskevia säännöksiä tai viranomaisen niiden nojalla antamia säännöksiä tai määräyksiä, toimiluvan ehtoja tai valvottavan toimintaa koskevia sääntöjä;

2) valvottava on lopettanut toimintansa yli kuuden kuukauden ajaksi;

3) valvottavan liiketoimintaa ei ole aloitettu 12 kuukaudessa toimiluvan myöntämisestä;

4) toimilupaa haettaessa on annettu olennaisesti vääriä tai puutteellisia tietoja sääntelyn ja valvonnan kannalta merkityksellisistä seikoista;

5) luottolaitos ei täytä EU:n vakavaraisuusasetuksen kolmannessa, neljännessä tai kuudennessa osassa säädettyjä vakavaraisuusvaatimuksia taikka luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 6 §:ssä tarkoitettua harkinnanvaraista lisäpääomavaatimusta tai 9 §:ssä tarkoitettuja maksuvalmiutta koskevia lisävaatimuksia;

6) valvottava on asetettu selvitystilaan;

7) Rahoitusvakausvirasto on tehnyt päätöksen olla asettamatta luottolaitosta kriisihallintoon tilanteessa, jossa luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain 4 luvun 1 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdan mukaiset edellytykset luottolaitoksen asettamiselle kriisihallintoon täytyisivät, mutta sitä ei pidetä mainitun momentin 3 kohdan mukaisesti tarpeellisenä tärkeän yleisen edun turvaamiseksi;

8) kriisinratkaisuneuvosto on tehnyt 7 kohdassa tarkoitettua vastaavan päätöksen yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 mukaisesti.

Finanssivalvonnan on peruttava toimilupa, jos:

1) maksulaitos, hypoteekkiyhdistys, vakuutusyhtiö, kolmannen maan vakuutusyhtiön Suomessa olevan sivuliike, sijoituspalveluyritys, kolmannen maan sijoituspalveluyrityksen Suomessa olevan sivuliike, rahastoyhtiön ja sijoitusrahastolaissa tarkoitettu säilytysyhteisö sekä vaihtoehtorahastojen hoitajan, ETA-vaihtoehtorahastojen hoitajan Suomessa olevan sivuliikkeen ja vaihtoehtorahastojen hoitajista annetussa laissa tarkoitettu säilytysyhteisö tai erityinen säilytysyhteisö hakee itse toimiluvan perumista eikä enää harjoita toimiluvan mukaista toimintaa;

2) EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan b alakohdassa tarkoitettua toimintaa harjoittavan luottolaitoksen kokonaisvarojen keskiarvo on viiden peräkkäisen vuoden ajan mainitussa lainkohdassa säädettyä kynnysarvoa alaisempi;

3) valvottava on asetettu konkurssiin taikka määrätty selvitystilaan rekisteriviranomaisen tai tuomioistuimen lainvoimaisella päätöksellä;

4) selvitysmiehet ovat antaneet selvitystilaa koskevan lopputilityksen; tai

5) vakuutusyhtiö on tehnyt päätöksen selvitystilasta tai Finanssivalvonta on antanut vakuutusyhtiön selvitystilan alkamista koskevan määräyksen.

Poiketen 2 momentin 5 kohdassa säädetystä, maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen toimilupaa ei voida peruuttaa tai toimintaa määrätä lopetettavaksi

ainoastaan sillä perusteella, että luottolaitos jättää täyttämättä EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 a ja 92 b artiklassa säädettyjä vaatimuksia.

Finanssivalvonnan on ennen 1 momentissa ja 2 momentin 1 kohdassa tarkoitetun päätöksen tai päätösesityksen tekemistä varattava valvottavalle kohtuullinen määräaika puutteen korjaamiselle, jollei toimiluvan peruminen välittömästi ole välttämätöntä finanssimarkkinoiden valvonnalle 1 §:ssä säädettyjen tavoitteiden toteutumisen turvaamiseksi.

Jos EKP tai muu viranomainen on toimivaltainen toimilupaviranomainen tämän pykälän mukaisessa perumisessa, Finanssivalvonnan on esitettävä tälle toimiluvan perumista sen sijaan, että Finanssivalvonta peruisi toimiluvan.

Finanssivalvonnan on peruessaan toimiluvan valvottavalta, joka toimii myös toisessa ETA-valtiossa, ilmoitettava päätöksestään isäntävaltion valvontaviranomaiselle.

Mitä tässä pykälässä säädetään toimiluvan perumisesta, sovelletaan myös vakuutusyhdistyksen toiminnan määräämiseen lopetettavaksi, joukkolainanhaltijoiden edustajasta annetussa laissa tarkoitetun edustajan rekisteröitymisen perumiseen, sijoituspalvelulain 5 luvun 5 §:ssä tarkoitetulle kolmannen maan sijoituspalveluyritykselle myönnetyn luvan perumiseen, vaihtoehtorahastojen hoitajista annetun lain 5 luvun 1 §:ssä tarkoitetun rekisteröitymisvelvollisen vaihtoehtorahastojen hoitajan rekisteröitymisen perumiseen, eräiden luotonantajien ja luotonvälittäjien rekisteröinnistä annetun lain 3 §:ssä tarkoitetun rekisteröitymisvelvollisen luotonantajan ja vertaislainanvälittäjän rekisteröitymisen perumiseen sekä eräiden kuluttajaluottojen välittäjistä annetun lain (33/2026) 3 §:ssä tarkoitetun rekisteröitymisvelvollisen luotonvälittäjän rekisteröitymisen perumiseen. Mitä 1 momentin 1 ja 3 kohdassa sekä 2 momentin 1—4 kohdassa ja 5 momentissa säädetään toimiluvan perumisesta, sovelletaan myös kiinnitysluottopankeista ja katetuista joukkolainoista annetussa laissa (151/2022) tarkoitetun kiinnitysluottopankkitoimintaan oikeuttavan luvan perumiseen. Mitä 1 momentin 3 kohdassa ja 2 momentin 1 kohdassa säädetään toimiluvan perumisesta, sovelletaan myös eläkesäätiön ja eläkekassan, lisäeläkesäätiön ja lisäeläkekassan, ETA-lisäeläkesäätiön ja ETA-lisäeläkekassan sekä vakuutuskassan toiminnan määräämiseen lopetettavaksi.

Osakeyhtiömuotoisen luottolaitoksen toimiluvan perumisesta luottolaitoksen hakemuksesta säädetään liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa (1501/2001), säästöpankin toimiluvan perumisesta säästöpankin hakemuksesta säästöpankkilaissa (1502/2001) ja osuuskuntamuotoisen luottolaitoksen toimiluvan perumisesta luottolaitoksen hakemuksesta osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa (423/2013).

Ulkomaisen ETA-sivuliikkeen toiminnan kieltämisestä säädetään 61 §:ssä ja kolmannen maan luottolaitoksen edustuston toimintaoikeuksien perumisesta luottolaitostoinnasta annetussa laissa. Poiketen siitä, mitä 1—3 momentissa säädetään, kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toimiluvan perumiseen sovelletaan luottolaitostoinnasta annetun lain 17 luvun 7 §:ää.

Edellä 4 §:n 2 momentin 15 kohdassa tarkoitetun toimilupavalvottavan toimiluvan peruuttamista koskevista edellytyksistä säädetään EU:n rahoitusvälineiden markkinat -asetuksen 27 e artiklan 1 kohdassa ja 27 f artiklan 4 kohdassa. Mainituissa säännöksissä tarkoitettuun Finanssivalvonnan päätökseen sovelletaan 5 momenttia.

28 §

Johdon toiminnan rajoittaminen

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, Finanssivalvonta voi määrääjäksi kieltää luottolaitoksen ylimpään johtoon tai toimivaan johtoon kuuluvaa henkilöä, avainhenkilöä, henkilöä, jonka ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus luottolaitoksen riskiprofiiliin

tai muuta luonnollista henkilöä taikka omistusyhteisössä tai sijoituspalveluyrityksessä vastaavassa asemassa olevaa henkilöä, joka on ollut vastuussa luottolaitostoiminnasta annetun lain 20 luvun 1 §:n 1, 2, 4 ja 5 momentissa tarkoitetun tai sijoituspalvelulain 15 luvun 2 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitetun säännöksen tai päätöksen rikkomisesta tai laiminlyönnistä, hoitamasta tehtäviään rikkomuksesta tai laiminlyönnistä vastuussa olevassa yrityksessä.

32 a §

Omistusosuuden hankinnan kieltäminen

Finanssivalvonta voi saatuaan luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 luvun 1 §:ssä, sijoituspalvelulain 6 a luvun 1 §:ssä, sijoitusrahastolain 4 luvun 7 §:ssä, vaihtoehtorahastojen hoitajista annetun lain 5 luvun 3 §:ssä, 7 luvun 9 §:ssä tai 14 luvun 9 §:ssä, rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 11 §:ssä, maksulaitoslain 21 a tai 21 c §:ssä, kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetun lain 2 luvun 11 §:ssä, EU:n arvopaperikeskusasetuksessa tai vakuutusyhtiölain 4 luvun 5 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen kieltää mainituissa lainkohdissa tarkoitetun omistusosuuden hankkimisen luottolaitoksesta, sijoituspalveluyrityksestä, rahastoyhtiöstä, vaihtoehtorahastojen hoitajasta, säilytisyhteisöstä, erityisestä säilytisyhteisöstä, vakuutusyhtiöstä sekä niiden omistusyhteisöistä, rahoitus- ja vakuutusryhmittymän omistusyhteisöstä, sähkörahayhteisöstä, maksulaitoksesta, pörssistä, pörssin omistusyhteisöstä, arvopaperikeskuksesta tai arvopaperikeskuksen omistusyhteisöstä, jos osuuden omistus vaarantaisi hankinnan kohteena olevan yrityksen tai yhteisön terveiden ja huolellisten liiketapaperiaatteiden mukaisen toiminnan tai, jos hankinnan kohteena on vakuutusyhtiö, vakuutetut edut, sillä perusteella, että on perusteltua aiheuttaa epäillä:

4) hankinnan liittymistä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että hankinnasta seuraa kohonnut rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen riski.

32 b §

Omistusosuuden hankinnan arvioinnissa noudatettava menettely

Finanssivalvonnan on viivytyksettä, viimeistään 10 arkipäivän kuluessa 32 a §:n 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen ja, jos ilmoitusta myöhemmin täydennetään, täydentämistä koskevan ilmoituksen vastaanottamisesta kirjallisesti vahvistettava ilmoitusvelvolliselle vastaanottaneensa ilmoituksen. Vahvistuksesta on käytävä ilmi, että ilmoitus sisältää vaadittavat selvitykset tai, jos ilmoitus ei sisällä kaikkia vaadittavia selvityksiä, tieto puuttuvista selvityksistä. Vahvistuksesta on lisäksi käytävä ilmi 2 momentissa tarkoitettu käsittelyaika.

Finanssivalvonnan on tehtävä 32 a §:ssä tarkoitettu päätös 60 arkipäivän kuluessa siitä, kun se on 1 momentissa tarkoitetulla tavalla vahvistanut saaneensa kaikki vaadittavat tiedot (*käsittelyaika*). Jos EKP on asiassa toimivaltainen viranomainen, Finanssivalvonnan on tehtävä päätösesitys EKP:lle siten, että EKP voi tehdä päätöksen käsittelyajassa. Finanssivalvonta voi käsittelyaikana, kuitenkin viimeistään 50 arkipäivän kuluessa käsittelyajan alkamisesta, kirjallisesti pyytää tarpeellisia yksilöityjä lisätietoja. Lisätietojen pyytäminen keskeyttää käsittelyajan siihen, kunnes pyydetty lisätiedot on saatu, kuitenkin enintään 20 arkipäivän ajaksi tai, jos ilmoitusvelvollisen kotipaikka on Euroopan talousalueen ulkopuolella tai ilmoitusvelvollinen on muu kuin Euroopan talousalueella toimiluvan saanut luottolaitos, sijoituspalveluyritys, sähkörahayhteisö, vakuutusyhtiö tai rahastoyhtiö, enintään 30 arkipäivän ajaksi. Päätös käsittelyajan jatkamisesta on annettava viivytyksettä tiedoksi ilmoitusvelvolliselle.

Jos hankinnan kohteena on omistusosuus luottolaitoksesta, Finanssivalvonnan on lisäksi kuultava toimivaltaista valvontaviranomaista, joka vastaa kyseisen luottolaitoksen osalta rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämiseen liittyvien velvoitteiden valvonnasta, jollei kyseinen viranomainen ole Finanssivalvonta. Tällaisen viranomaisen on ilmoitettava mahdollisesta omistusosuuden hankinnan vastustamisesta 30 arkipäivän kuluessa siitä, kun Finanssivalvonta on lähettänyt kuulemispyynnön. Finanssivalvonnan on otettava hankinnan vastustamista koskeva ilmoitus huomioon tässä pykälässä tarkoitetussa arvioinnissa.

33 a §

Uhkasakko

Jos uhkasakko asetetaan markkinarakennetoimija-asetuksen 7 a artiklassa säädettyjen velvoitteiden laiminlyönnistä tai rikkomisesta, uhkasakon on oltava tehokas ja oikeasuhteinen, ja se saa olla enintään 3 prosenttia edellisen tilikauden keskimääräisestä päivittäisestä liikevaihdosta. Se on määrättävä jokaiselta viivästyspäivältä ja laskettava uhkasakon määräämisestä tehdyssä päätöksessä määrätystä päivästä alkaen. Uhkasakko asetetaan enintään kuuden kuukauden ajaksi Finanssivalvonnan päätöksen tiedoksi antamisesta. Finanssivalvonta voi uudelleentarkastelun perusteella jatkaa tarvittaessa uhkasakon voimassaoloa.

Jos uhkasakko asetetaan markkinarakennetoimija-asetuksen 9 artiklassa säädettyjen velvoitteiden laiminlyönnistä tai rikkomisesta, se saa olla enintään 1 prosenti edellisen tilikauden keskimääräisestä päivittäisestä liikevaihdosta, ja yhteisön on jatkuvan rikkomisen tapauksessa maksettava se jokaiselta rikkomispäivältä siihen saakka, kunnes velvollisuutta noudatetaan tai sitä noudatetaan jälleen. Uhkasakko voidaan määrätä enintään kuuden kuukauden ajaksi päivämäärästä, joka vahvistetaan vaatimusta rikkomisen lopettamista ja uhkasakon määräämistä koskevassa Finanssivalvonnan päätöksessä.

Luottolaitosvalvontaan liittyvät erityiset tehtävät ja valvontavaltuudet

35 b §

Luottolaitostoimintaan liittyvien kelpoisuusvaatimusten valvonta ja valvontavaltuudet

Finanssivalvonnan on jatkuvasti valvottava luottolaitostoiminnasta annetun lain 7 luvussa tarkoitettujen luottolaitoksen ylimpään johtoon kuuluvien henkilöiden kelpoisuusvaatimusten täyttymistä. Finanssivalvonnan on arvioitava, täyttävätkö johtoon kuuluvat henkilöt mainitussa luvussa asetetut kelpoisuusvaatimukset, jos sillä on perusteltua syytä epäillä luottolaitoksessa tai omistusyhteisössä tapahtuneen tai tapahtuvan rahanpesua tai terrorismin rahoittamista tai jos luottolaitoksen rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen riski on kohonnut.

Sen lisäksi, mitä 18 §:ssä säädetään Finanssivalvonnan oikeudesta saada tietoja valvottavalta ja muulta finanssimarkkinoilla toimivalta, Finanssivalvonta voi osana 1 momentissa tarkoitettujen kelpoisuusvaatimusten valvontaa edellyttää haastatteluita tai kuulemisia.

Finanssivalvonnan on lisäksi jatkuvasti valvottava luottolaitostoiminnasta annetun lain 7 luvussa avainhenkilöille säädettyjen kelpoisuusvaatimusten täyttymistä, kun kyse on talousjohtajan, riskinvalvonnasta vastaavan henkilön, sääntelyn ja sisäisten toimintaperiaatteiden noudattamisesta vastaavan henkilön ja sisäisestä tarkastuksesta vastaavan henkilön kelpoisuusvaatimuksista ja mainitussa tehtävässä oleva henkilö on nimitettynä johonkin oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY

ja 2006/49/EY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU 91 a artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun luottolaitokseen tai muuhun yhteisöön.

Jos Finanssivalvonta havaitsee, että tässä pykälässä tarkoitettu ylimpään johtoon kuuluva, talousjohtaja, riskienvalvonnasta vastaava henkilö, sääntelyn ja sisäisten toimintaperiaatteiden noudattamisesta vastaava henkilö tai sisäisestä tarkastuksesta vastaava henkilö ei täytä kelpoisuusvaatimuksia, se voi erottaa henkilön tehtävästään tai edellyttää luottolaitoksen tai omistusyhteisön ryhtyvän toimenpiteisiin kelpoisuusvaatimusten täyttämiseksi.

Finanssivalvonnan on kerättävä EU:n vakavaraisuusasetuksen 435 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettut tiedot ja käytettävä tietoa luottolaitosten monimuotoisuuskäytänteiden vertailemiseksi. Finanssivalvonnan on luovutettava tässä momentissa tarkoitettut tiedot Euroopan pankkiviranomaiselle.

38 §

Rikemaksu

Finanssivalvonta määrää rikemaksun sille, joka tahallaan tai huolimattomuudesta:

4) laiminlyö tai rikkoo markkinarakennetoimija-asetuksen 4 artiklan 3 a kohtaa määrittämisvelvoitteiden tarjoamisesta reiluin, kohtuullisin, syrjimättömin ja avoimin kaupallisin ehdoin, 4 b artiklan 4 kohtaa kaupan jälkeisen riskienvähennyspalvelun tarjoajan velvoitteista, 7 artiklaa keskusvastapuoleen pääsystä, 7 c artiklan 1—3 kohtaa tiedotus- tai ilmoitusvelvollisuudesta, 7 d artiklan 1 kohtaa ilmoitusvelvollisuudesta, 7 e artiklan 1 kohtaa ilmoitusvelvollisuudesta, 8 artiklaa markkinapaikkaan pääsystä, 9 artiklaa raportointivelvollisuudesta tai 11 artiklaa sellaisia OTC-johdannaissopimuksia koskevista riskienpientämistekniikoista, joita ei määritetä keskusvastapuolella;

39 §

Julkinen varoitus

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, Finanssivalvonta voi antaa julkisen varoituksen myös luottolaitoksen ylimpään johtoon tai toimivaan johtoon kuuluvalla henkilöllä, avainhenkilöllä, henkilöllä, jonka ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus luottolaitoksen riskiprofiiliin sekä muulle luonnolliselle henkilölle taikka omistusyhteisössä tai sijoituspalveluyrityksessä vastaavassa asemassa olevalle henkilölle, joka on ollut vastuussa luottolaitostoiminnasta annetun lain 20 luvun 1 §:n 1, 2, 4 ja 5 momentissa tarkoitettun tai sijoituspalvelulain 15 luvun 2 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettun säännöksen tai päätöksen rikkomisesta tai laiminlyönnistä.

40 §

Seuraamusmaksu

Seuraamusmaksu määrätään myös sille, joka tahallaan tai huolimattomuudesta laiminlyö tai rikkoo:

1) markkinarakennetoimija-asetuksen 4 artiklan 1 tai 3 kohdan säännöstä finanssialalla toimivan tai finanssialan ulkopuolisen vastapuolen tekemien OTC-johdannaisten

määritysvelvollisuudesta, 4 a artiklan 1—3 kohdan säännöstä finanssialalla toimivan vastapuolen tekemien OTC-johdannaisten määritysvelvollisuudesta ja ilmoitusvelvollisuudesta sekä positiolaskennasta, 7 a artiklan 1—4 kohdan säännöksiä aktiivisesta tilistä, 7 b artiklan 1 tai 2 kohdan säännöstä laskenta- tai ilmoitusvelvollisuudesta taikka 10 artiklan 1, 2, 2 a, tai 3 kohdan säännöstä finanssialan ulkopuolisen vastapuolen tekemien OTC-johdannaisten määritysvelvollisuudesta ja ilmoitusvelvollisuudesta sekä positiolaskennasta;

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään seuraamusmaksun määräämisestä niissä tarkoitettua tai mainittua säännöstä koskevan rikkomuksen tai laiminlyönnin perusteella, sovelletaan myös kyseisiä säännöksiä tarkentavien tai täsmentävien säännösten, määräysten ja päätösten rikkomiseen tai laiminlyöntiin.

40 b §

Liikevaihdon määritelmä

Kun Finanssivalvonta määrää seuraamusmaksun, jonka enimmäismäärä asetetaan 41 §:n mukaisesti, liikevaihdon tarkoittetaan:

1) EU:n vakavaraisuusasetusta soveltavan luottolaitoksen ja sijoituspalveluyrityksen osalta teknisistä täytäntöönpanostandardeista Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 soveltamiseksi laitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvän raportoinnin osalta ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014 kumoamisesta annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2021/451 liitteiden III ja IV mukaisesti seuraavien erien summaa:

- a) korkotuotot;
 - b) korkokulut;
 - c) vaadittaessa takaisin maksettavasta oman pääoman ehtoista rahoitusinstrumentista aiheutuvat kulut;
 - d) osinkotuotot;
 - e) palkkiokulut;
 - f) palkkiotuotot;
 - g) nettovoitot tai -tappiot kaupankäyntitarkoituksessa pidettävistä rahoitusvaroista ja veloista;
 - h) nettovoitot tai -tappiot rahoitusvaroista ja -veloista, jotka kirjataan käypään arvoon tulosvaikutteisesti;
 - i) nettovoitot tai -tappiot suojauslaskennasta;
 - j) nettokurssivoitot tai -tappiot;
 - k) muut kuin a, d, f, g, h, i ja j alakohdassa tarkoitetut liiketoiminnan tuotot;
 - l) muut kuin b, c, e, g, h, i ja j alakohdassa tarkoitetut liiketoiminnan kulut;
- 2) vakuutusyhtiön, vakuutusyhdistyksen, eläkelaitoksen ja vakuutusyhtiölain 2 luvun 18 b §:ssä tarkoitetun erillisyyhtiön vakuutusmaksutuloa sekä eläkesäätiön, eläkekassan, lisäeläkesäätiön, lisäeläkekassan, ETA-lisäeläkesäätiön, ETA-lisäeläkekassan ja vakuutuskassan maksutuloa;

3) muun kuin 1 tai 2 kohdassa tarkoitetun oikeushenkilön osalta kirjanpitolain 4 luvun 1 §:ssä tarkoitettua liikevaihtoa tai sitä vastaavaa liikevaihtoa.

Kun Finanssivalvonta määrää seuraamusmaksun, jonka enimmäismäärä asetetaan 41 a—41 c §:n mukaisesti, liikevaihdon tarkoittetaan:

1) EU:n vakavaraisuusasetusta soveltavan luottolaitoksen ja sijoituspalveluyrityksen osalta 1 momentin 1 kohdassa mainitun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2021/451 liitteiden III ja IV mukaisesti seuraavien erien summaa:

- a) korkotuotot;
- b) korkokulut;

- c) vaadittaessa takaisin maksettavasta oman pääoman ehtoista rahoitusinstrumentista aiheutuvat kulut;
 - d) osinkotuotot;
 - e) palkkiokulut;
 - f) palkkiotuotot;
 - g) nettovoitot tai -tappiot kaupankäyntitarkoituksessa pidettävistä rahoitusvaroista ja veloista;
 - h) nettovoitot tai -tappiot rahoitusvaroista ja -veloista, jotka kirjataan käypään arvoon tulosvaikutteisesti;
 - i) nettovoitot tai -tappiot suojauslaskennasta;
 - j) nettokurssivoitot tai -tappiot;
 - k) muut kuin a, d, f, g, h, i ja j alakohdassa tarkoitetut liiketoiminnan tuotot;
 - l) muut kuin b, c, e, g, h, i ja j alakohdassa tarkoitetut liiketoiminnan kulut;
- 2) jos 1 kohdassa tarkoitetun luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen on laadittava emoyhtiönä konsernitilinpäätös tai jos se kuuluu tytäryhtiönä konserniin, konsernin ylimmän emoyrityksen konsernitilinpäätöksen mukaista liikevaihtoa;
- 3) vakuutusyhtiön, vakuutusyhdistyksen, eläkelaitoksen ja vakuutusyhtiölain 2 luvun 18 b §:ssä tarkoitetun erillisyyhtiön vakuutusmaksutuloa sekä eläkesäätiön, eläkekassan, lisäeläkesäätiön, lisäeläkekassan, ETA-lisäeläkesäätiön, ETA-lisäeläkekassan ja vakuutuskassan maksutuloa, ja jos edellä mainittu yhteisö kuuluu tytäryrityksenä konserniin, konsernitilinpäätöksen mukaista vakuutusmaksutuloa tai vastaavasti maksutuloa;
- 4) muun kuin 1—3 kohdassa tarkoitetun oikeushenkilön osalta kirjanpitolain 4 luvun 1 §:ssä tarkoitettua liikevaihtoa tai sitä vastaavaa liikevaihtoa, tai, jos oikeushenkilön on laadittava emoyhtiönä konsernitilinpäätös tai jos se kuuluu tytäryhtiönä konserniin, konsernin ylimmän emoyrityksen konsernitilinpäätöksen mukaista liikevaihtoa.

41 §

Seuraamusmaksun määrääminen

Sen lisäksi, mitä 2 momentissa säädetään, jos kyse on vertailuarvoasetuksen rikkomisesta, seuraamusmaksun määrää arvioitaessa on otettava huomioon myös menettelyn vaikutus reaalityönteeseen, ja jos kyse on markkinoiden väärinkäyttöasetuksen rikkomisesta, seuraamusmaksun määrää arvioitaessa on otettava huomioon haitta, joka rikkomisesta vastuussa olevalle henkilölle aiheutuu samaa toimintaa koskevien rikosoikeudellisten ja hallinnollisten menettelyjen ja seuraamusten päällekkäisyydestä. Jos kyse on arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä markkinalla ottamisen yhteydessä julkaistavasta esitteestä ja direktiivin 2003/71/EY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1129, jäljempänä *esiteasetus*, rikkomisesta, seuraamusmaksun määrää arvioitaessa noudatetaan 2 momentin sijaan mainitun asetuksen 39 artiklaa. Jos kyse on EU:n joukkorahoitusasetuksen rikkomisesta, seuraamusmaksun määrää arvioitaessa noudatetaan 2 momentin sijaan mainitun asetuksen 40 artiklaa. Jos kyse on EU:n kryptovaramarkkina-asetuksen rikkomisesta, seuraamusmaksun määrää arvioitaessa noudatetaan 2 momentin sijaan mainitun asetuksen 112 artiklaa. Jos kyse on arvopaperistamisasetuksen rikkomisesta, seuraamusmaksun määrää arvioitaessa noudatetaan 2 momentin sijaan mainitun asetuksen 33 artiklaa. Jos kyse on EU:n DORA-asetuksen rikkomisesta, seuraamusmaksun määrää arvioitaessa noudatetaan 2 momentin sijaan mainitun asetuksen 51 artiklan 2 kohtaa. Jos kyse on EU:n vihreitä joukkolainoja koskevan asetuksen rikkomisesta, seuraamusmaksun määrää arvioitaessa noudatetaan 2 momentin sijaan mainitun asetuksen 50 artiklaa. Jos kyse on luottolaitostoiminnasta annetun lain 20 luvun 1 §:ssä tarkoitettujen säännösten tai päätösten rikkomisesta tai laiminlyönnistä, seuraamusmaksun

määrää arvioitaessa on otettava huomioon myös mahdollinen rikosoikeudellinen seuraamus samasta teosta.

41 a §

Seuraamusmaksu enintään kaksi kertaa saavutetun hyödyn määrä

Poiketen 41 §:n 4—6 momentissa säädetystä tämän pykälän 2 ja 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa sovelletaan tässä pykälässä säädettyjä seuraamusmaksujen enimmäismääriä. Pykälässä tarkoitettu seuraamusmaksu saa olla 2 ja 3 momentin estämättä kuitenkin enintään kaksi kertaa niin suuri kuin teolla tai laiminlyönnillä saatu hyöty, jos hyöty on määritettävissä.

Jos seuraamusmaksu koskee:

1) luottolaitostoiminnasta annetun lain 20 luvun 1 §:n 2 tai 4 momentissa, sijoituspalvelulain 15 luvun 2 §:n 2 tai 5 momentissa, kriisinratkaisulain 18 luvun 1 §:ssä tai arvo-osuusjärjestelmästä ja selvitystoiminnasta annetun lain 8 luvun 6 §:n 2 tai 3 momentissa tarkoitettujen säännösten rikkomista tai laiminlyöntiä, oikeushenkilölle määrättävä seuraamusmaksu saa olla enintään 10 prosenttia oikeushenkilön seuraamusmaksun määräämistä edeltävän vuoden liikevaihdosta ja luonnolliselle henkilölle määrättävä seuraamusmaksu enintään viisi miljoonaa euroa;

2) arvopaperimarkkinalain 15 luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitettujen säännösten rikkomista, oikeushenkilölle määrättävä seuraamusmaksu saa olla, sen mukaan, kumpi on suurempi, enintään joko viisi prosenttia oikeushenkilön seuraamusmaksun määräämistä edeltävän vuoden liikevaihdosta tai enintään 10 miljoonaa euroa sekä luonnolliselle henkilölle määrättävä seuraamusmaksu enintään kaksi miljoonaa euroa;

3) sijoitusrahastolain 27 luvun 2 §:n 2 tai 3 momentissa, sijoituspalvelulain 15 luvun 2 §:n 6 tai 7 momentissa taikka kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetun lain 12 luvun 2 §:n 2 tai 3 momentissa taikka tämän lain 40 §:n 2 momentin 7 kohdassa tarkoitettujen säännösten rikkomista, oikeushenkilölle määrättävä seuraamusmaksu saa olla, sen mukaan, kumpi on suurempi, enintään joko 10 prosenttia oikeushenkilön seuraamusmaksun määräämistä edeltävän vuoden liikevaihdosta tai enintään viisi miljoonaa euroa sekä luonnolliselle henkilölle määrättävä seuraamusmaksu enintään viisi miljoonaa euroa;

4) vakuutusten tarjoamisesta annetun lain 68 tai 71 §:ssä tarkoitettujen säännösten rikkomista, oikeushenkilölle määrättävä seuraamusmaksu saa olla, sen mukaan, kumpi on suurempi, enintään joko viisi prosenttia oikeushenkilön seuraamusmaksun määräämistä edeltävän vuoden liikevaihdosta tai enintään viisi miljoonaa euroa ja luonnolliselle henkilölle määrättävä seuraamusmaksu enintään 700 000 euroa;

5) 40 §:n 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettujen säännösten rikkomista tai noudattamisen laiminlyöntiä, oikeushenkilölle määrättävä seuraamusmaksu saa olla enintään joko kolme prosenttia oikeushenkilön seuraamusmaksun määräämistä edeltävän vuoden liikevaihdosta tai enintään viisi miljoonaa euroa sen mukaan, kumpi on suurempi ja luonnolliselle henkilölle määrättävä seuraamusmaksu enintään 700 000 euroa;

6) arvopaperimarkkinalain 15 luvun 2 §:n 1 momentin 2 kohdassa tai 4 momentissa tarkoitettujen säännösten rikkomista, oikeushenkilölle määrättävä seuraamusmaksu saa olla, sen mukaan, kumpi on suurempi, enintään joko kolme prosenttia oikeushenkilön seuraamusmaksun määräämistä edeltävän vuoden liikevaihdosta tai enintään viisi miljoonaa euroa sekä luonnolliselle henkilölle määrättävä seuraamusmaksu enintään 700 000 euroa;

7) 40 §:n 2 momentin 12 kohdassa tarkoitettujen säännösten rikkomista, oikeushenkilölle määrättävä seuraamusmaksu saa olla enintään viisi miljoonaa euroa, mutta kuitenkin enintään 10 prosenttia oikeushenkilön seuraamusmaksun määräämistä edeltävän vuoden liikevaihdosta ja luonnolliselle henkilölle määrättävä seuraamusmaksu enintään 700 000 euroa;

8) joukkorahoituspalvelun tarjoamisesta annetun lain 20 §:n 1 momentin 1—24 kohdassa tarkoitettujen säännösten rikkomista tai laiminlyöntiä, oikeushenkilölle määrättävä seuraamusmaksu saa olla, sen mukaan, kumpi on suurempi, enintään viisi prosenttia oikeushenkilön seuraamusmaksun määräämistä edeltävän vuoden liikevaihdosta tai enintään 500 000 euroa ja luonnolliselle henkilölle määrättävä seuraamusmaksu enintään 500 000 euroa;

9) kryptovarapalvelun tarjoajista ja kryptovaramarkkinoista annetun lain 26 §:n 1 momentin 1—4 kohdassa tai niiden nojalla annettujen mainitun pykälän 2 momentissa tarkoitettujen säännösten rikkomista, luonnolliselle henkilölle määrättävä seuraamusmaksu saa olla enintään 700 000 euroa;

10) kryptovarapalvelun tarjoajista ja kryptovaramarkkinoista annetun lain 26 §:n 1 momentin 1—4 kohdassa tarkoitettujen säännösten rikkomista, oikeushenkilölle määrättävä seuraamusmaksu saa olla sen mukaan, kumpi on suurempi, enintään 5 000 000 euroa tai:

a) 3 prosenttia oikeushenkilön seuraamusmaksun määräämistä edeltävän vuoden liikevaihdosta 26 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetuista rikkomuksista;

b) 5 prosenttia oikeushenkilön seuraamusmaksun määräämistä edeltävän vuoden liikevaihdosta 26 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitetuista rikkomuksista;

c) 12,5 prosenttia oikeushenkilön seuraamusmaksun määräämistä edeltävän vuoden liikevaihdosta 26 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista rikkomuksista;

11) arvopaperimarkkinalain 15 luvun 2 §:n 5 momentissa tarkoitettujen säännösten rikkomista, oikeushenkilölle määrättävä seuraamusmaksu saa olla, sen mukaan, kumpi on suurempi, enintään 0,5 prosenttia oikeushenkilön edeltävän vuoden liikevaihdosta tai enintään 500 000 euroa ja luonnolliselle henkilölle määrättävä seuraamusmaksu enintään 50 000 euroa.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään enimmäismäärästä niissä tarkoitettua tai mainittua säännöstä koskevan rikkomuksen tai laiminlyönnin perusteella, sovelletaan myös kyseisiä säännöksiä tarkentavien tai täsmentävien säännösten, määräysten ja päätösten rikkomiseen tai laiminlyöntiin.

41 b §

Seuraamusmaksu enintään kolme kertaa saavutetun hyödyn määrä

Poiketen 41 §:n 4—6 momentissa säädetystä tämän pykälän 2 ja 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa sovelletaan tässä pykälässä säädettyjä seuraamusmaksujen enimmäismääriä. Pykälässä tarkoitettu seuraamusmaksu saa olla 2 ja 3 momentin estämättä kuitenkin enintään kolme kertaa niin suuri kuin teolla tai laiminlyönnillä saatu hyöty, jos hyöty on määritettävissä.

Jos seuraamusmaksu koskee:

1) arvopaperimarkkinalain 15 luvun 2 §:n 3 momentin 1 kohdassa tarkoitettujen säännösten rikkomista, oikeushenkilölle määrättävä seuraamusmaksu saa olla, sen mukaan, kumpi on suurempi, enintään 15 prosenttia oikeushenkilön seuraamusmaksun määräämistä edeltävän vuoden liikevaihdosta tai enintään 15 miljoonaa euroa sekä luonnolliselle henkilölle määrättävä seuraamusmaksu enintään viisi miljoonaa euroa;

2) arvopaperimarkkinalain 15 luvun 2 §:n 3 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen säännösten rikkomista, oikeushenkilölle määrättävä seuraamusmaksu saa olla, sen mukaan, kumpi on suurempi, enintään kaksi prosenttia oikeushenkilön seuraamusmaksun määräämistä edeltävän vuoden liikevaihdosta tai enintään 2 500 000 euroa sekä luonnolliselle henkilölle määrättävä seuraamusmaksu enintään miljoona euroa;

3) arvopaperimarkkinalain 15 luvun 2 §:n 3 momentin 3 kohdassa tarkoitettujen säännösten rikkomista, luonnolliselle henkilölle määrättävä seuraamusmaksu saa olla enintään miljoona euroa sekä oikeushenkilölle määrättävä seuraamusmaksu:

a) enintään kaksi prosenttia oikeushenkilön seuraamusmaksun määräämistä edeltävän vuoden liikevaihdosta;

b) enintään 2,5 miljoonaa euroa, jos Finanssivalvonta katsoo, että seuraamuksen määrä jää liikevaihdon perusteella laskettuna markkinoiden väärinkäyttöasetuksen 31 artiklassa tarkoitetut seikat huomioon ottaen suhteettoman alhaiseksi; tai

c) enintään miljoona euroa, jos oikeushenkilö on mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä annetun komission suosituksen (2003/361/EY) liitteen 2 artiklassa tarkoitettu mikroyritys tai pieni tai keskisuuri yritys;

4) arvopaperimarkkinalain 15 luvun 2 §:n 3 momentin 4 kohdassa tarkoitettujen säännösten rikkomisesta, luonnolliselle henkilölle määrättävä seuraamusmaksu saa olla enintään 500 000 euroa sekä oikeushenkilölle määrättävä seuraamusmaksu:

a) enintään 0,8 prosenttia oikeushenkilön seuraamusmaksun määräämistä edeltävän vuoden liikevaihdosta;

b) enintään miljoona euroa, jos Finanssivalvonta katsoo, että seuraamuksen määrä jää liikevaihdon perusteella laskettuna markkinoiden väärinkäyttöasetuksen 31 artiklassa tarkoitetut seikat huomioon ottaen suhteettoman alhaiseksi; tai

c) enintään 400 000 euroa, jos oikeushenkilö on mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä annetun komission suosituksen (2003/361/EY) liitteen 2 artiklassa tarkoitettu mikroyritys tai pieni tai keskisuuri yritys;

5) arvopaperimarkkinalain 15 luvun 2 §:n 3 momentin 5 kohdassa tarkoitettujen säännösten rikkomista, oikeushenkilölle määrättävä seuraamusmaksu saa olla sen mukaan kumpi on suurempi, enintään 0,8 prosenttia oikeushenkilön seuraamusmaksun määräämistä edeltävän vuoden liikevaihdosta tai enintään miljoona euroa sekä luonnolliselle henkilölle määrättävä seuraamusmaksu enintään 500 000 euroa;

6) 40 §:n 2 momentin 6 kohdassa tarkoitettujen säännösten rikkomista tai noudattamisen laiminlyöntiä, oikeushenkilölle määrättävä seuraamusmaksu saa olla sen mukaan, kumpi on suurempi, enintään kymmenen prosenttia oikeushenkilön seuraamusmaksun määräämistä edeltävän vuoden liikevaihdosta tai enintään miljoona euroa sekä luonnolliselle henkilölle määrättävä seuraamusmaksu enintään 500 000 euroa;

7) jos 6 kohdassa tarkoitettu seuraamusmaksu koskee vertailuarvoasetuksen 11 artiklan 1 kohdan d alakohdan tai 4 kohdan rikkomista, oikeushenkilölle määrättävä seuraamusmaksu saa olla sen mukaan, kumpi on suurempi, enintään kaksi prosenttia oikeushenkilön seuraamusmaksun määräämistä edeltävän vuoden liikevaihdosta tai enintään 250 000 euroa sekä luonnolliselle henkilölle määrättävä seuraamusmaksu enintään 100 000 euroa;

8) 40 §:n 2 momentin 8 kohdassa tarkoitettujen säännösten rikkomista, siinä mainitun asetuksen 4 artiklan rikkomisesta oikeushenkilölle määrättävä seuraamusmaksu saa olla sen mukaan, kumpi on suurempi, enintään kymmenen prosenttia oikeushenkilön seuraamusmaksun määräämistä edeltävän vuoden liikevaihdosta tai enintään viisi miljoonaa euroa ja 15 artiklan rikkomisesta enintään kymmenen prosenttia oikeushenkilön seuraamusmaksun määräämistä edeltävän vuoden liikevaihdosta tai enintään 15 miljoonaa euroa sekä luonnolliselle henkilölle määrättävä seuraamusmaksu enintään viisi miljoonaa euroa;

9) kryptovarapalvelun tarjoajista ja kryptovaramarkkinoista annetun lain 26 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettujen säännösten rikkomista, oikeushenkilölle määrättävä seuraamusmaksu saa olla, sen mukaan, kumpi on suurempi, enintään kaksi prosenttia oikeushenkilön seuraamusmaksun määräämistä edeltävän vuoden liikevaihdosta tai enintään 2 500 000 euroa sekä luonnolliselle henkilölle määrättävä seuraamusmaksu enintään miljoona euroa;

10) kryptovarapalvelun tarjoajista ja kryptovaramarkkinoista annetun lain 26 §:n 1 momentin 6 tai 7 kohdassa tarkoitettujen säännösten rikkomista, oikeushenkilölle määrättävä seuraamusmaksu saa olla, sen mukaan, kumpi on suurempi, enintään 15 prosenttia oikeushenkilön seuraamusmaksun määräämistä edeltävän vuoden liikevaihdosta tai enintään 15 miljoonaa euroa sekä luonnolliselle henkilölle määrättävä seuraamusmaksu enintään viisi miljoonaa euroa.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään enimmäismäärästä niissä tarkoitettua tai mainittua säännöstä koskevan rikkomuksen tai laiminlyönnin perusteella, sovelletaan myös kyseisiä

säännöksiä tarkentavien tai täsmentävien säännösten, määräysten ja päätösten rikkomiseen tai laiminlyöntiin.

41 c §

Seuraamusmaksun enimmäismäärä eräissä muissa tapauksissa

Poiketen 41 §:n 4—6 momentista säädetystä seuraamusmaksun enimmäismäärästä oikeushenkilölle määrättävä seuraamusmaksu saa olla enintään 10 prosenttia oikeushenkilön seuraamusmaksun määräämistä edeltävän vuoden liikevaihdosta sekä luonnolliselle henkilölle määrättävä seuraamusmaksu saa olla enintään viisi miljoonaa euroa, jos seuraamusmaksu koskee 40 §:n 2 momentin 14 kohdassa tarkoitetun säännöksen rikkomista tai laiminlyöntiä.

Mitä 1 momentissa säädetään enimmäismäärästä siinä tarkoitettua tai mainittua säännöstä koskevan rikkomuksen tai laiminlyönnin perusteella, sovelletaan myös kyseistä säännöstä tarkentavien tai täsmentävien säännösten, määräysten ja päätösten rikkomiseen tai laiminlyöntiin.

41 d §

Yhteinen seuraamusmaksu

Jos rikemaksu tai seuraamusmaksu määrätään samalla kertaa kahdesta tai useammasta 38 tai 40 §:ssä tarkoitettua laiminlyönnistä tai rikkomuksesta, määrätään yhteinen seuraamusmaksu.

Yhteinen seuraamusmaksu saa olla enintään rikemaksujen tai seuraamusmaksujen yhteenlasketun enimmäismäärän suuruinen.

41 e §

Hallinnollisen seuraamuksen määrääminen yritysjärjestelytilanteessa

Rikemaksu, julkinen varoitus tai seuraamusmaksu voidaan määrätä myös sellaiselle elinkeinonharjoittajalle, jolle elinkeinotoiminta, jossa laiminlyönti tai rikkomus on tapahtunut, on siirtynyt yrityskaupan tai muun yritysjärjestelyn seurauksena.

42 §

Hallinnollisen seuraamuksen määräämättä jättäminen

Finanssivalvonta voi jättää rikemaksun määräämättä tai julkisen varoituksen antamatta, jos:

1) edellä 38 tai 39 §:ssä tarkoitettu on oma-aloitteisesti ryhtynyt riittäviin toimenpiteisiin virheen korjaamiseksi välittömästi virheen havaitsemisen jälkeen ja ilmoittanut virheestä viivytyksettä Finanssivalvonnalle, eikä virhe tai laiminlyönti ole vakava tai toistuva;

2) virheellistä menettelyä on pidettävä vähäisenä; tai

3) rikemaksun määräämistä tai julkisen varoituksen antamista on muutoin pidettävä ilmeisen kohtuuttomana.

Finanssivalvonta voi seuraamusmaksun määräämisen sijaan antaa julkisen varoituksen 1 momentin 2 ja 3 kohdassa säädettyillä perusteilla.

Seuraamusmaksua ei voida määrätä luonnolliselle henkilölle teosta tai laiminlyönnistä, joka on laissa säädetty rangaistavaksi. Finanssivalvonta voi kuitenkin määrätä seuraamusmaksun ja jättää asian ilmoittamatta esitutkintaviranomaiselle, jos teko tai laiminlyönti on sen haitallisuus, siitä ilmenevä tekijän syyllisyys sekä siitä saatu hyöty ja muut tekoon tai laiminlyöntiin liittyvät seikat huomioon ottaen kokonaisuutena arvioiden vähäinen.

Rikemaksua tai seuraamusmaksua ei voida määrätä sille, jota epäillään samasta teosta esitutkinnassa, syyteharkinnassa tai tuomioistuimessa vireillä olevassa rikosasiassa. Rikemaksua tai seuraamusmaksua ei voida määrätä myöskään sille, jolle on samasta teosta annettu lainvoimainen tuomio.

Finanssivalvonta voi jättää seuraamusmaksun määräämättä tai lykätä sen määräämistä oikeushenkilölle, jos se tekee samasta asiasta 3 c §:ssä tarkoitetun ilmoituksen viranomaiselle tai ryhtyy muuhun laissa säädettyyn valvontatoimenpiteeseen.

71 §

Oikeus ja velvollisuus luovuttaa tietoja

Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään, Finanssivalvonnalla on oikeus luovuttaa salassapitosäynnösten estämättä tietoja:

16) Verohallinnolle sellaisia rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annetun lain noudattamisen valvonnassa havaittuja tietoja, joilla on merkitystä Verohallinnon valvoessa verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 17 a—17 d §:ssä säädettyjä velvoitteita sekä oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ja EU:n vakavaraisuusasetuksen noudattamisen valvonnassa havaittuja tietoja, jotka ovat 2 momentista poiketen välttämättömiä Verohallinnon valvoessa verotusmenettelystä annetun lain muita velvoitteita;

Finanssivalvonta ei saa luovuttaa toisessa valtiossa sijaitsevalta valvonta- tai muulta viranomaiselta taikka toisessa valtiossa suoritettua tarkastuksessa saatuja salassa pidettäviä tietoja edelleen, ellei tiedon antanut viranomainen taikka sen ulkomaan, jossa tarkastus on suoritettu, muu asianomainen valvontaviranomainen ole antanut siihen nimenomaista suostumusta. Näitä tietoja voidaan käyttää ainoastaan tämän lain mukaisten tehtävien hoitamiseen tai niihin tarkoituksiin, joita varten suostumus on annettu.

71 e §

Tietojen luovuttaminen eräille kansainvälisille toimielimille

Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään, Finanssivalvonnalla on salassapitosäynnösten estämättä oikeus luovuttaa tietoja:

1) Kansainväliselle valuuttarahastolle tai Maailmanpankille rahoitussektoria koskevien arvioiden tekemiseksi;

2) Kansainväliselle järjestelypankille rahoitusmarkkinoita koskevien tutkimusten tuottamiseksi;

3) Rahoitusmarkkinoiden vakausneuvostolle sillä olevan rahoitusmarkkinoita koskevan seuranta- ja valvontatehtävän toteuttamiseksi.

Finanssivalvonta saa luovuttaa tietoja 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa ainoastaan toimielinten nimenomaisesta pyynnöstä ja seuraavien edellytysten täytyessä:

1) tietojen luovuttamista koskeva pyyntö on perusteltu toimielimen tehtävien ja toimivaltuuksien kannalta;

2) luovutettavaksi pyydetty tiedot ja niiden käyttäminen on asianmukaisesti yksilöity;

3) luovutettavaksi pyydetty tieto on välttämätöntä tietojen pyytävän toimielimen 1 momentissa tarkoitettujen tehtävien hoitamiseksi;

4) tieto luovutetaan vain toimielimen palveluksessa olevalle tai sen toimeksiannosta tehtävää hoitaville henkilöille, joiden tehtäviin kuuluu käsitellä pyydettyä tietoa;

5) tietoja käsittelevät henkilöt kuuluvat vähintään vastaavan salassapitovelvollisuuden piiriin kuin mitä sovelletaan tietojen ollessa hallussa Finanssivalvonnalla;

6) henkilötietojen käsittelyssä noudatetaan yleistä tietosuojasetusta.

Finanssivalvonta saa luovuttaa tämän pykälän edellytykset täyttävää tietoa ainoastaan karkeistettuna yleiseen tasoon tai tilastolliseen muotoon muutettuna. Muussa muodossa olevaa pykälän edellytykset täyttävää tietoa Finanssivalvonta saa luovuttaa toimielimen käyttöön antamalla tiedot ainoastaan Finanssivalvonnan toimitiloissa tutustuttavaksi.

73 §

Muutoksenhaku

Asia, joka koskee Finanssivalvonnan 17 b §:ssä tarkoitettua päätöstä, jolla on määrätty karenssi, on käsiteltävä hallinto-oikeudessa kiireellisenä. Poiketen 1 momentissa säädetystä muutosta ei kuitenkaan saa hakea Finanssivalvonnan 17 b §:ssä tarkoitettuun päätökseen, jonka mukaan Finanssivalvonnan virkamiehelle, johtokunnan jäsenelle ja varajäsenelle tai johtajalle ei määrätä karenssia. Poiketen 1 momentista virkasuhdeasioita koskevaan päätökseen, josta säädetään Suomen Pankin virkamiehistä annetussa laissa, haetaan muutosta mainitussa laissa säädetyllä tavalla.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 2026. Siltä osin kuin 26 §:n 8 momentissa säädetään toimiluvan perumisen rinnastamisesta luotonvälittäjälain mukaisen rekisteröitymisen peruuttamiseen, momenttia sovelletaan kuitenkin vasta 20 päivästä marraskuuta 2026 lukien.

Helsingissä 9.7.2026

Tasavallan Presidentti

Alexander Stubb

Elinkeinoministeri Sakari Puisto

